

Ένωση Πληροφορικών Ελλάδας

<https://www.epe.org.gr>

e-mail: info@epe.org.gr

Τηλ. 2113332456

Διοικητικό Συμβούλιο:

Χαρά Ξανθάκη (Πρόεδρος)

Χάρης Γεωργίου (Γεν. Γραμμ.)

Φώτης Αλεξάκος (Ειδ. Γραμμ.)

Γιάννης Φάκας (Ταμίας)

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Σχόλια και παρατηρήσεις στη δημόσια διαβούλευση για το σχέδιο Νόμου του ΥΠΑΙΘ με τίτλο : «Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα»

Αθήνα, 30 Ιουνίου 2022

Με αφορμή την σχετική δημόσια διαβούλευση (έληξε στις 19/06/22: <http://www.opengov.gr/ypepth/?p=5958>) και έχοντας καταθέσει τα σχόλιά μας στον ιστότοπο αυτής, διατυπώνουμε και παρακάτω τις θέσεις της Ένωσής μας επί του εν λόγω Νομοσχεδίου. Ο σχολιασμός είναι κατά άρθρο εκτός απ' τις παρατηρήσεις μας που αφορούν στα σχετικά με τους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας (ΕΛΚΕ) που βρίσκονται συγκεντρωμένες στο τέλος του παρόντος.

Γενικός σχολιασμός

Το συγκεκριμένο νομοθέτημα έρχεται προς διαβούλευση και ψήφιση εν μέσω εξετάσεων, τόσο εισαγωγικών (Πανελληνίων) όσο και εαρινού εξαμήνου σε κάποια ΑΕΙ. Κατά συνέπεια, πολλοί συνάδελφοι στον ευρύτερο χώρο της Εκπαίδευσης και της ακαδημαϊκής κοινότητας δεν θα έχουν το χρόνο να μελετήσουν το προτεινόμενο σ/ν και να συνεισφέρουν με σχόλια στη δημόσια διαβούλευση.

Επίσης σημειώνεται ότι το περιεχόμενό του ουδέποτε υπήρξε αντικείμενο συζήτησης και διαβούλευσης εντός της ακαδημαϊκής κοινότητας τους προηγούμενους μήνες, δηλαδή οι άμεσα εμπλεκόμενοι με το χώρο στον οποίο αναφέρεται ουδέποτε δεν είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν τα προβλήματα, τις προσδοκίες και τις προτάσεις τους προτού το υπουργείο προβεί στην κατάρτιση του συγκεκριμένου σ/ν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το “*νέο μοντέλο διακυβέρνησης στα ΑΕΙ*”, ο “*εκσυγχρονισμός του πλαισίου λειτουργίας των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας*”, ο “*εκσυγχρονισμός των προγραμμάτων σπουδών*”, κ.ο.κ.

Υπάρχουν σοβαρότατες στρεβλώσεις και επιμέρους προβλέψεις που καταργούν μια σειρά καθιερωμένων και εξαιρετικά επιτυχημένων θεσμών, όπως για παράδειγμα του Συνδέσμου Εκπαιδευτικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών (Σ.Ε.Α.Β.), όπως και άλλων που δημιουργούν τις συνθήκες καταστρατήγησης υπάρχουσας νομοθεσίας, όπως ο τρόπος λειτουργίας των τεχνικών μέσων και υποδομών για την τήρηση ασφάλειας στα ΑΕΙ.

Παρακάτω ακολουθούν αναλυτικά σχόλια κατά άρθρο, κατά κανόνα για σημεία που είναι εξόχως προβληματικά και δημιουργούν νέα προβλήματα, αντί να επιλύουν ήδη υπάρχοντα.

ΜΕΡΟΣ Α΄ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ (άρθρα 1 - 285)

Άρθρο 5, παρ. 2(γ)

Δεν μπορεί να αναφέρεται ότι σοβαρός λόγος κατάργησης ή συγχώνευσης κάποιου ΑΕΙ είναι η *“καλύτερη σύνδεση της ανώτατης εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας και την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας ή συγκεκριμένων περιφερειών”*. Το πρώτο είναι εντελώς αυθαίρετο και δεν ποσοτικοποιείται από καμία αξιόπιστη μετρική, ειδικά σε βάθος χρόνου όπως πρέπει να είναι η σχεδίαση της Ανώτατης Παιδείας και όχι βάσει πρόσκαιρων υποκειμενικών κριτηρίων στην αγορά εργασίας. Το δεύτερο είναι εντελώς έξω από τους βασικούς σκοπούς των ΑΕΙ, καθώς σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αποτελούν μέσα *“ενίσχυσης”* συγκεκριμένων περιφερειών, δηλαδή βάσει μη επιστημονικών-ακαδημαϊκών στόχων, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 3 του παρόντος.

Άρθρο 5, παρ. 2(ε)

Η αναφορά *“στον δυσανάλογα μεγάλο ή μικρό ετήσιο αριθμό φοιτητών ή αποφοίτων του Α.Ε.Ι. σε σύγκριση με τον αριθμό των μελών Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.)”* είναι λανθασμένη ως κριτήριο, καθώς οι θέσεις ΔΕΠ ανά τμήμα, σχολή και ΑΕΙ συνολικά αποτελεί αντικείμενο απόφασης αποκλειστικά του υπουργείου. Κατά συνέπεια, η μη επαρκής στελέχωση των ΑΕΙ με μέλη ΔΕΠ οδηγεί εξ’ ορισμού στη μη ικανοποίηση του συγκεκριμένου κριτηρίου και άρα, με ευθύνη του υπουργείου, σε συγχώνευση ή κατάργηση τμημάτων με αυτό τον τρόπο. Σημειώνεται ότι σύμφωνα με επίσημα στατιστικά της EUROSTAT η Ελλάδα βρίσκεται ήδη στις τελευταίες θέσεις στην ΕΕ σχετικά με το πλήθος φοιτητών ανά ΔΕΠ, χωρίς να υπάρχει προς το παρόν πρόθεση εκ μέρους του υπουργείου για αύξηση των αντίστοιχων κονδυλίων προσωπικού και την άμεση προκήρυξη των απαραίτητων νέων θέσεων ΔΕΠ, ώστε να βελτιωθεί αυτή η κατάσταση.

Επιπλέον, σημειώνεται ότι τόσο το πλήθος όσο και οι προτιμήσεις των εισακτέων στα ΑΕΙ καθορίζεται πλέον σε μεγάλο βαθμό από τη σχετικά πρόσφατη νομοθετική ρύθμιση σχετικά με την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής (ΕΒΕ), με τρόπο λανθασμένο και συχνά καταστροφικό, όπως αποδείχθηκε στην περίοδο 2020-2021 και παραδέχθηκαν και ορισμένα τμήματα ΑΕΙ που τελικά είχαν εξαιρετικά μικρό πλήθος εισακτέων.

Άρθρο 5, παρ. 3

Η γνωμοδότηση εκ μέρους της Συγκλήτου του εν λόγω ΑΕΙ πρέπει να κινείται αυτόματα, με πρωτοβουλία του ίδιου του ιδρύματος και χωρίς την απαίτηση αιτήματος από το υπουργείο, και επιπλέον να είναι δεσμευτική στο βαθμό που θα κληθεί να αξιολογηθεί (σε περίπτωση διαφωνίας) από αρμόδια δικαστική Αρχή ή από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Στην παρούσα διατύπωση η Σύγκλητος του ΑΕΙ φαίνεται να μη συμμετέχει καθόλου στην πραγματική τελική απόφαση, δηλαδή κατά παράβαση του αυτοδιοίκητου των ΑΕΙ όπως ορίζεται στο παρόν και στο Σύνταγμα.

Άρθρο 8, παρ. 1

Ο διαχωρισμός των μελών του προτεινόμενου Συμβουλίου Διοίκησης σε “εσωτερικά” και “εξωτερικά” αποτελεί στρέβλωση της διαδικασίας εκλογής, τμηματοποίηση των εκλεγμένων μελών και τελικά παραποίηση της αρχής του αυτοδιοίκητου των ΑΕΙ. Στο ελάχιστο, η πρόβλεψη αυτή πρέπει να είναι προαιρετική και να επιτρέπει, χωρίς να υποχρεώνει, τη συμμετοχή αντίστοιχων καθηγητών από ιδρύματα της αλλοδαπής ως ένα ποσοστό της απαρτίας, το οποίο συμβατικά δεν πρέπει να ξεπερνά το 1/3, καθώς είναι απολύτως βέβαιο πως αυτά τα μέλη θα προσφέρουν σε επίπεδο κυρίως επιστημονικό αντί πρακτικό (μικρή γνώση-αντίληψη των καθημερινών προβλημάτων του ιδρύματος).

Άρθρο 14, παρ. 1-2

Σύμφωνα με την περιγραφή των αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου Διοίκησης (Σ.Δ.), το έργο των υπολοίπων οργάνων του άρθρου 7 το παρόντος καθίσταται καθαρά εκτελεστικά, χωρίς εξουσιοδότηση για λήψη απόφασης χωρίς την έγκριση του Σ.Δ. Συνεπώς, δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 8 τα μέλη του Σ.Δ. δεν αναδεικνύονται πλέον όλα μέσω εκλογών, η λειτουργία του εκάστοτε ΑΕΙ παύει πλέον να είναι σύννομη και συνταγματική σε ό,τι αφορά την αρχή του αυτοδιοίκητου. Πρόκειται για μία από τις πιο καταστροφικές προβλέψεις του παρόντος νομοθετήματος.

Άρθρο 16, παρ. 1 - Άρθρο 41, παρ. 1 και παρ. 4

Σημειώνεται η απουσία εκπροσώπων του Διοικητικού Προσωπικού στα συλλογικά όργανα του ιδρύματος, και κυρίως στη Σύγκλητο. Απαιτείται η πρόβλεψη συμμετοχής εκπροσώπων όλων των κατηγοριών προσωπικού στα συλλογικά όργανα του ιδρύματος και ιδίως στη Σύγκλητο.

Άρθρο 17, παρ. 4

Η μοναδική περίπτωση-διαδικασία δικαιώματος συμμετοχής υποψηφίων για τη θέση Εκτελεστικού Διευθυντή στο εκάστοτε ΑΕΙ πρέπει να είναι αυτή της περίπτωσης (α), δηλαδή να αφορά αποκλειστικά προσωπικό του ίδιου του ιδρύματος, τόσο για λόγους συνάφειας όσο και λογοδοσίας.

Άρθρο 17, παρ. 6

Αντίστοιχα, η μοναδική περίπτωση-διαδικασία τοποθέτησης Εκτελεστικού Διευθυντή στο εκάστοτε ΑΕΙ πρέπει να είναι αυτή της περίπτωσης (α), δηλαδή μόνο με πράξη του Πρύτανη κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Σ.Δ., χωρίς καμία δυνατότητα κατά παρέκκλιση της αρχής της ανεξαρτησίας του ιδρύματος από το υπουργείο και “κατά παρέκκλιση της διαδικασίας και των προϋποθέσεων που προβλέπονται για τους δημόσιους υπαλλήλους” όπως αναφέρεται ρητά στην περίπτωση (β).

Άρθρο 18

Ο Εκτελεστικός Διευθυντής δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να δύναται να αναλάβει καθήκοντα οικονομικής φύσης. Με ευθύνη του Πρύτανη ως προς την αναγκαιότητα ανάθεσης, η αρμοδιότητα αυτή είναι σαφέστατα ενός εκ των Αντιπρυτάνεων και επιπλέον αφορά σε εκλεγμένα μέλη στη διοίκηση του ΑΕΙ, όχι σε διορισμένα κατ' επιλογή άτομα.

Επίσης, ο Προϊστάμενος της Μονάδας Οικονομικής και Διοικητικής Υποστήριξης (Μ.Ο.Δ.Υ.) του Ε.Λ.Κ.Ε. έχει την ευθύνη της Μ.Ο.Δ.Υ. και δεν μπορεί να εποπτεύεται για τα θέματα αυτά από τον Εκτελεστικό Διευθυντή, καθώς αναφέρεται στα αρμόδια συλλογικά όργανα του Α.Ε.Ι., του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων (Υ.ΠΑΙ.Θ.) και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.). Στο πλαίσιο αυτό, απαιτείται να υπάρχει σαφής διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων και των ευθυνών των επιμέρους συλλογικών και μονοπρόσωπων οργάνων της διοίκησης, και να μην υπάρχει σύγκρουση αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 21, παρ. 3

Η εισήγηση εκ μέρους της ακαδημαϊκής μονάδας προς τη Σύγκλητο και το Σ.Δ. σε περίπτωση παρόμοιων μεταβολών πρέπει να έχει χαρακτήρα γνωμοδότησης ή αιτιολογικής έκθεσης, δηλαδή να είναι απαραίτητη και ως ένα βαθμό δεσμευτική ως προς την τελική απόφαση, καθότι η ίδια η ακαδημαϊκή μονάδα είναι πλέον αρμόδια να εκφράσει τεκμηριωμένη άποψη, θετική ή αρνητική, επί της προτεινόμενης μεταβολής.

Άρθρο 29, παρ. 1

Η εκπροσώπηση των φοιτητών στη Συνέλευση Τμήματος, σύμφωνα με την περίπτωση (στ) πρέπει να είναι τουλάχιστον 25%, καθότι οι φοιτητές έχουν πολύ σαφή εικόνα για το τι συμβαίνει στο εκάστοτε Τμήμα σε καθημερινή βάση και επηρεάζονται άμεσα από τις αποφάσεις της Συνέλευσης.

Άρθρο 29, παρ. 3

Η εκπροσώπηση των μελών διοικητικού προσωπικού και των φοιτητών αποτελεί προϋπόθεση για τη συγκρότηση απαρτίας στη Συνέλευση Τμήματος. Συνεπώς, ακόμα κι αν δεν έχουν δικαίωμα ψηφοφορίας για όλα τα θέματα, δεν νοείται διεξαγωγή Συνέλευσης Τμήματος χωρίς την παρουσία τους και χωρίς ανάλογη διαδικασία 2ης ή 3ης πρόσκλησης με μειωμένη η οποιαδήποτε απαρτία.

Επιπλέον, οι εκπρόσωποι των φοιτητών πρέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου σε όλα τα θέματα λειτουργίας, υποδομής, προγραμμάτων και διοίκησης, με εξαίρεση ίσως ζητήματα όπως προτάσεις προκήρυξης νέων θέσεων, αξιολόγηση υποψηφιοτήτων, ανάθεσης διδακτικού έργου, κτλ, δηλαδή σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 1(ζ-θ), 1(ια-ιδ), κτλ.

Άρθρο 30, παρ. 1(ιε)

Εκτός από την έγκριση συγγραμμάτων σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών, αρμοδιότητα της Συνέλευσης Τμήματος πρέπει να είναι και θέματα αντίστοιχων υποδομών, όπως συγκεκριμένα η

Βιβλιοθήκη του Τμήματος με κοινόχρηστα συγγράμματα και εκπαιδευτικό υλικό, το οποίο θα πρέπει να επικαιροποιείται τουλάχιστον κάθε έξι (6) μήνες και σίγουρα μέσα στα πλαίσια κάθε ετήσιου προϋπολογισμού του Τμήματος.

Άρθρο 35, παρ. 1(ε)

Αντίστοιχα, εκτός από την εισήγηση συγγραμμάτων σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών, αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης Τομέα πρέπει να είναι και θέματα αντίστοιχων υποδομών, όπως συγκεκριμένα οι βιβλιοθήκες των Τμημάτων με κοινόχρηστα συγγράμματα και εκπαιδευτικό υλικό.

Άρθρο 42, παρ. 2

Ασφαλώς και δεν μπορεί ούτε και πρέπει να εφαρμοστεί εκλογή εκπροσώπων φοιτητών “αποκλειστικά ηλεκτρονικά”, καθώς αυτό παραβιάζει την αρχή της φυσικής διεξαγωγής Γενικών Συνελεύσεων των φοιτητών, σύμφωνα με τις κατά περίπτωση διατάξεις του Καταστατικού των φοιτητικών συλλόγων. Αυτό μπορεί να τεθεί μόνο προαιρετικά και μετά από απόφαση των ίδιων των φοιτητικών συλλόγων, εφόσον διασφαλιστεί η καθολικότητα και η ακεραιότητα της διαδικασίας (έλεγχος εκλογικών καταλόγων και διαλογή ψηφοδελτίων από τους φοιτητές και μόνο).

Άρθρο 42, παρ. 3 και παρ. 5

Στην περίπτωση (β) για τους μεταπτυχιακούς φοιτητές, καθώς και στην περίπτωση (γ) για τους υποψήφιους διδάκτορες, δικαίωμα υποβολής υποψηφιότητας πρέπει σαφέστατα να έχουν δικαίωμα όσοι-όσες βρίσκονται το πολύ στα $N+N/2$ έτη σπουδών όπου N είναι ο ελάχιστος χρόνος, δηλαδή να προβλέπεται προσαύξηση του ελάχιστου ορίου κατά 50%. Αυτό γιατί και στις δύο περιπτώσεις, για διάφορους εξωγενείς παράγοντες όπως ανάγκη παράλληλης εργασίας, είναι σχεδόν αδύνατο ο κύκλος σπουδών να έχει ολοκληρωθεί ακριβώς στον ελάχιστο προβλεπόμενο χρόνο. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι το όριο πρέπει να συμβαδίζει με τον πραγματικό μέσο χρόνο κατά περίπτωση, που για παράδειγμα στο διδακτορικό είναι 4-5 έτη.

Άρθρο 43, παρ. 3 και παρ. 5

Ασφαλώς και δεν μπορεί ούτε και πρέπει να εφαρμοστεί εκλογή εκπροσώπων φοιτητών “αποκλειστικά ηλεκτρονικά”, καθώς αυτό παραβιάζει την αρχή της φυσικής διεξαγωγής Γενικών Συνελεύσεων των φοιτητών, σύμφωνα με τις κατά περίπτωση διατάξεις του Καταστατικού των φοιτητικών συλλόγων. Αυτό μπορεί να τεθεί μόνο προαιρετικά και μετά από απόφαση των ίδιων των φοιτητικών συλλόγων, εφόσον διασφαλιστεί η καθολικότητα και η ακεραιότητα της διαδικασίας (έλεγχος εκλογικών καταλόγων και διαλογή ψηφοδελτίων από τους φοιτητές και μόνο).

Άρθρο 43, παρ. 4(β)

Προβλέπεται ως αρμοδιότητα του Συμβουλίου Φοιτητών να “εκλέγει τους εκπροσώπους στα όργανα διοίκησης του ΑΕΙ”, όμως παραπάνω στην παρ. 2 προβλέπεται ότι οι αρχαιρεσίες θα

γίνονται εντός 10 ημερών μετά τις αντίστοιχες στις Συνελεύσεις Τμημάτων. Δεν έχει καμία απολύτως λογική η υπάρχουσα διατύπωση.

Άρθρο 51, παρ. 3

Οι προϋποθέσεις για την παροχή έργου από επιστημονικό εργαστήριο δεν πρέπει να είναι “τουλάχιστον μία από τις παρακάτω” αλλά ταυτόχρονα όλες μαζί, ή τουλάχιστον σίγουρα όχι σε αντιπαράθεση μεταξύ τους. Για παράδειγμα, η περίπτωση “γ) να ενισχύουν την εξωστρέφεια του Ιδρύματος” δεν σημαίνει απολύτως τίποτα για τη συνάφεια με τους σκοπούς ούτε του εργαστηρίου ούτε συνολικά του ΑΕΙ στο οποίο ανήκει.

Άρθρο 76, παρ. 1

Σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογείται η διαγραφή φοιτητή από τον πρώτο κύκλο σπουδών απλά και μόνο λόγω υπέρβασης κάποιου ανώτατου χρονικού ορίου. Η φοιτητική ιδιότητα, άρα και κάθε άλλη υλική παροχή προς το φοιτητή μπορεί να αναστέλλεται, αλλά σε καμία περίπτωση η συνέχιση των σπουδών του καθώς και το δικαίωμα συμμετοχής σε εξετάσεις με σκοπό την ολοκλήρωση των σπουδών. Πρόκειται για πρόβλεψη χωρίς καμία απολύτως οικονομική ή πρακτική αιτιολόγηση.

Επίσης πουθενά δεν προβλέπεται σαφώς η έννοια της “φοιτητικής ιδιότητας” σε όλο το διάστημα αυτό, η οποία συνδέεται με πολλές παροχές όπως ειδική έκπτωση εισιτηρίων, σίτιση, στέγαση, κτλ, όπως προβλεπόταν ρητά στο προηγούμενο ν. 4009/2011, άρθρο 49, παρ. 1 (ΦΕΚ 195/Α’).

Άρθρο 76, παρ. 3(α)

Ακόμα και στην περίπτωση ενεργοποίησης των προβλέψεων της παρ. 1, η πρόβλεψη για δικαίωμα υποβολής αίτησης προς έγκριση είναι εντελώς ασαφής, ενώ θα έπρεπε να ισχύει αυτόματα. Επιπλέον, αποδεδειγμένη απασχόληση είκοσι ωρών την εβδομάδα σημαίνει αφ’ ενός πολύ μεγάλο φόρτο εργασίας (άρα αφορά πολύ μικρό ποσοστό πράγματι ενεργών φοιτητών) και αφ’ ετέρου χωρίς καμία πρόβλεψη αλλαγής αυτής της κατάστασης σε βάθος χρόνου, δηλαδή απώλεια της κατάστασης μερικής φοίτησης οποιαδήποτε στιγμή οι ώρες απασχόλησης μειωθούν κάτω από το όριο αυτό ή μηδενιστούν εντελώς έστω και πρόσκαιρα λόγω απόλυσης.

Άρθρο 78, παρ. 1

Η πρόβλεψη για Integrated Master πρέπει σαφέστατα να θέτει ως βασικές προϋποθέσεις όσα προβλέπονται στις περιπτώσεις (β-δ), δηλαδή τεκμηριωμένη εξειδίκευση σε συγκεκριμένο αντικείμενο της επιστήμης και υποχρεωτική εκπόνηση πτυχιακής ή διπλωματικής εργασίας. Όμως η πρόβλεψη για μόνο 60 πρόσθετες μονάδες ECTS από τις οποίες οι 30 είναι η εργασία σημαίνει ότι πρακτικά το υπόλοιπο αφορά σε μαθήματα ενός και μόνο εξαμήνου, κάτι σαφέστατα ανεπαρκές για ένα πτυχίο αυτού του επιπέδου (7). Συνεπώς η ελάχιστη διάρκεια θα πρέπει να είναι επιπλέον τρία και όχι δύο εξάμηνα, με αντίστοιχη αύξηση των μονάδων ECTS που πρέπει να συμπληρωθούν.

Άρθρο 89

Πουθενά στις προβλέψεις του άρθρου δεν διασφαλίζεται ότι τα Επαγγελματικά Π.Μ.Σ. Θα έχουν τη συνάφεια, το επίπεδο σπουδών και την στοχοπροσήλωση ενός κανονικού Π.Μ.Σ. του εκάστοτε ΑΕΙ. Αυτό σημαίνει ότι με την παρούσα διατύπωση επιτρέπεται η ίδρυση και λειτουργία Επαγγελματικών Π.Μ.Σ. αμιγώς “εμπορικών”, ξένων προς τους βασικούς σκοπούς λειτουργίας του ΑΕΙ, κατά “παραγγελία” του φορέα του ιδιωτικού ή δημόσιου τομέα που θα το χρηματοδοτεί. Επίσης σύμφωνα με την εξαίρεση της παρ. 3, ο φορέας χρηματοδότησης μπορεί να επιβάλλει εισαγωγή στο Π.Μ.Σ. Ατόμων που καμία σχέση δεν έχουν ούτε με το φορέα αυτό ούτε με το ΑΕΙ, δηλαδή λειτουργία ως αμιγώς εμπορική παροχή εκπαιδευτικών υπηρεσιών προς τρίτους.

Άρθρο 90

Η διατύπωση “δύναται να περιλαμβάνουν” και ταυτόχρονα “κατ’ ελάχιστο 30 πιστωτικές μονάδες ECTS” δεν έχουν καμία λογική. Προφανώς η διατύπωση πρέπει να είναι “στο μέγιστο 30 μονάδες ECTS”.

Άρθρο 93, παρ. 1

Ο μέγιστος χρόνος ολοκλήρωσης της διδακτορικής διατριβής θα πρέπει να είναι σίγουρα μεγαλύτερος από έξι έτη, καθότι είναι σχεδόν βέβαιο ότι ο υποψήφιος διδάκτορας ταυτόχρονα θα εργάζεται και σίγουρα θα απασχολείται παράλληλα με διδακτικό ή άλλο έργο στα πλαίσια των υποχρεώσεών του. Σήμερα ο μέσος χρόνος ολοκλήρωσης διδακτορικής διατριβής είναι περίπου τα πέντε έτη (N=5), συνεπώς ως μέγιστος χρόνος δεν μπορεί να τίθεται κάτι λιγότερο από αυτό προσαυξημένο κατά 50% (N/2).

Άρθρο 95

Για την επιτυχή ολοκλήρωση της διδακτορικής διατριβής θα πρέπει οι προβλέψεις της παρ. 3 να τεκμηριώνεται κατ’ ελάχιστο από μία δημοσίευση σε διεθνές επιστημονικό περιοδικό εγνωσμένου κύρους και επιπλέον μία δημοσίευση σε διεθνές επιστημονικό συνέδριο εγνωσμένου κύρους, και τα δύο με υψηλή συνάφεια με το θέμα και το περιεχόμενο της εργασίας που εκπονήθηκε. Αυτό διασφαλίζει τόσο την ποιότητα του διδακτορικού, όσο και την απόφαση της επιτροπής που το αξιολογεί.

Άρθρο 96

Οι προβλέψεις του συγκεκριμένου άρθρου περί “Βιομηχανικών Διδακτορικών” είναι εντελώς εκτός κάθε επιστημονικής τεκμηρίωσης και διασφάλισης ποιότητας. Αφορούν ξεκάθαρα Π.Μ.Σ. Σε συνεργασία με τρίτους φορείς, όπως προβλέπεται στα αντίστοιχα άρθρα του παρόντος.

Επιπλέον, οι προβλέψεις της παρ. 4 και 5 δύναται να έρχονται σε πλήρη αντίθεση με κατά περίπτωση υπογραφές συμφώνων εμπιστευτικότητας (Non-Disclosure Agreement - NDA) με τον φορέα εκτός ΑΕΙ, καθώς είναι σχεδόν βέβαιο ότι οποιαδήποτε παραγόμενη γνώση εκεί είναι εξ’ ορισμού μη δημοσιεύσιμη στην επιστημονική κοινότητα και ίσως μη ανακοινώσιμη ούτε καν στα μέλη της επιτροπής αξιολόγησης της διδακτορικής διατριβής (απαιτείται υπογραφή NDA από κάθε μέλος ξεχωριστά).

Άρθρο 98

Δεν είναι σαφής η σκοπιμότητα ύπαρξης τέτοιων προγραμμάτων “δευτερεύουσας κατεύθυνσης” με τόσο μικρή διάρκεια, καθώς σίγουρα δεν επαρκεί για την επιστημονική κατάρτιση έστω και σε πολύ βασικό επίπεδο γνώσεων. Θα πρέπει να συνδυαστεί ως διάρκεια (μεγαλύτερη) με όσα προβλέπονται στο άρθρο 72 για διπλούς τίτλους σπουδών ή να καταργηθεί εντελώς.

Άρθρο 99

Η απονομή τίτλου από ΑΕΙ μετά από σπουδές διάρκειας ακόμα και 30 ETCS αποτελούν ξεκάθαρα στρέβλωση της επιστημονικής επάρκειας, της ακαδημαϊκής διαδικασίας και εν γένει των βασικών σκοπών του ίδιου του ΑΕΙ. Η πρόβλεψη αυτή πρέπει να καταργηθεί εντελώς.

Άρθρο 100

Η χορήγηση “πιστοποιητικού ψηφιακών δεξιοτήτων” αφορά αποκλειστικά στη Β’-βάθμια Εκπαίδευση. Σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί αντικείμενο συμβατό με τους βασικούς επιστημονικούς και ακαδημαϊκούς σκοπούς των ΑΕΙ, ιδιαίτερα όταν δεν γίνεται καμία απολύτως διάκριση ως προς το ποιο τμήμα δύναται να το παρέχει. Η Πληροφορική αποτελεί αυτόνομη και πλήρης επιστήμη εδώ και πολλές δεκαετίες, κατά συνέπεια οποιαδήποτε αντιμετώπισή της έστω και εν μέρει ως “δεξιότητα” αποτελεί αντιεπιστημονικό και ανιστόρητο αναχρονισμό. Για τους φοιτητές κάθε κύκλου σπουδών οι βασικές γνώσεις χρήσης Η/Υ (πρέπει να) έχουν ήδη αυτές τις γνώσεις προτού εισαχθούν στα ΑΕΙ, ενώ στον πρώτο κύκλο σπουδών πρέπει να περιλαμβάνονται υποχρεωτικά σε όλα τα προγράμματα σπουδών όλων των επιστημών, ακριβώς γιατί πλέον αποτελούν κοινό τόπο και απαραίτητη γνώση.

Άρθρο 101, παρ. 1

Εφόσον τα ΑΕΙ έχουν σκοπούς, πόρους και μέσα που αφορούν σε Έλληνες πολίτες, δεν γίνεται να υπάρχει πρακτικά απαγόρευση πρόσβασής τους σε οποιοδήποτε ξενόγλωσσο πρόγραμμα σπουδών, όπως φαίνεται από τη διατύπωση “απευθύνονται αποκλειστικά σε αλλοδαπούς πολίτες χωρών εντός ή εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης”. Ακόμα και στην περίπτωση μόνο μερικής χρηματοδότησής τους από κρατικούς πόρους, θα εξακολουθούν να υλοποιούνται με προσωπικό και υποδομή του ΑΕΙ και συνεπώς υποχρεωτικά πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη για δυνατότητα κάλυψης θέσεων φοιτητών και από Έλληνες πολίτες.

Άρθρο 107

Η διατύπωση “ενιαίου τίτλου σπουδών πρώτου κύκλου με ειδίκευση σε δύο (2) διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα” δεν έχει καμία λογική, πρακτική ή επιστημονική βάση. Εφόσον η διάρκεια του προγράμματος σπουδών είναι αντίστοιχος των τυπικών πτυχίων, δηλαδή οκτώ ως δέκα εξαμήνων, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεραπεύσει πλήρως δύο διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα και μάλιστα να οδηγήσει σε ενιαίο τίτλο. Πρόκειται για αντιεπιστημονική και ανεφάρμοστη πρόβλεψη, εντελώς διαφορετική από παρόμοιες επιλογές που προσφέρονται σε ξένα Πανεπιστήμια.

Άρθρο 111, παρ. 2

Σε καμία περίπτωση ο τρόπος διοίκησης σε Κ.Δ.Δ.Π.Σ. (συνεργασίες με ξένα ιδρύματα) δεν μπορεί να εξαιρείται των διατάξεων που ισχύουν συμβατικά ως προς κάθε άλλο τέτοιο ζήτημα για τα ΑΕΙ. Η διατύπωση “χωρίς περιορισμούς από τις διατάξεις του παρόντος” αποτελεί παράδοξο, καθώς ως διάταξη προβλέπει την εξαίρεση του παρόντος νομοθετήματος από οποιοδήποτε άλλο κανονισμό ή διαδικασία θεσμοθετηθεί κατά περίπτωση σε παρόμοια Κ.Δ.Δ.Π.Σ.

Άρθρο 117, παρ. 2

Προτείνεται η πρόβλεψη του Διοικητικού Προσωπικού στις κατηγορίες προσωπικού που επιτρέπεται να είναι υποψήφιοι ως Διευθυντές Επιμόρφωσης των ΚΕ.ΔΙ.ΒΙ.Μ., εφόσον έχουν τα λοιπά ουσιαστικά προσόντα.

Άρθρο 120, παρ. 1(ε)

Η εγγραφή εκπαιδευτών στο μητρώο όπως προβλέπει το άρθρο 121 δεν καθορίζει καμία απολύτως προϋπόθεση ως προς τα ελάχιστα τυπικά προσόντα και την αξιολόγηση των αιτούντων. Πρακτικά, με την υπάρχουσα διατύπωση επιτρέπεται η εγγραφή στο μητρώο και συνεπώς η απασχόληση ως εκπαιδευτών στο ΚΕ.ΔΙ.Β.Μ. Ατόμων χωρίς καμία απολύτως επάρκεια, τυπική εκπαίδευση ή πτυχίο/δίπλωμα σχετικά με το αντικείμενο απασχόλησης.

Άρθρο 121

Η εγγραφή εκπαιδευτών στο μητρώο όπως αναφέρεται στο άρθρο 120 παρ. 1(ε) δεν καθορίζει καμία απολύτως προϋπόθεση ως προς τα ελάχιστα τυπικά προσόντα και την αξιολόγηση των αιτούντων. Πρακτικά, με την υπάρχουσα διατύπωση επιτρέπεται η εγγραφή στο μητρώο και συνεπώς η απασχόληση ως εκπαιδευτών στο ΚΕ.ΔΙ.Β.Μ. Ατόμων χωρίς καμία απολύτως επάρκεια, τυπική εκπαίδευση ή πτυχίο/δίπλωμα σχετικά με το αντικείμενο απασχόλησης.

Άρθρο 123, παρ. 1

Η διατύπωση “εκπαιδευτικούς ή άλλους συνεργαζόμενους φορείς του ιδιωτικού ή δημόσιου τομέα για την παροχή υπηρεσιών μη τυπικής εκπαίδευσης και δια βίου μάθησης” καθιστά τη δραστηριότητα των ΚΕ.ΔΙ.Β.Μ. εντελώς εκτός των συμβατικών τους σκοπών και της χρηστής αξιοποίησης των πόρων και υποδομών του αντ’στοιχου ΑΕΙ. Πρακτικά επιτρέπει την εκτέλεση μη συναφών με το ΑΕΙ προγραμμάτων από ιδιωτικούς φορείς.

Άρθρο 126, παρ. 2

Εκτός από τις ανώτατες αμοιβές του τυπικού διδακτικού προσωπικού του ΑΕΙ, πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριληφθούν ως προς την υποχρέωση ελάχιστης αμοιβής κάθε άλλης κατηγορίας διδακτικού προσωπικού και ιδιαίτερα τους υποψήφιους διδάκτορες. Εφόσον τέτοιους είδους δραστηριότητες προβλέπονται ρητά στο άρθρο 93 παρ. 2(γ-δ), πρέπει απαραίτητως η εργασία αυτή να είναι αμειβόμενη σύμφωνα με προβλέψεις που θα καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 138, παρ. 2

Η διατύπωση “ο οποίος δεν δύναται να υπερβαίνει τον αριθμό των θέσεων των μελών Δ.Ε.Π. που κενώθηκαν κατά το προηγούμενο έτος, προσαυξημένος κατά δύο” σημαίνει ότι οι παρούσες τεράστιες ελλείψεις σε ΔΕΠ δεν υπάρχει καμία πρόθεση να αντιμετωπιστούν μέσα στα επόμενα 15-20 χρόνια. Η χώρα μας βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις πανευρωπαϊκά σε αναλογία φοιτητών ανά ΔΕΠ και αυτό δεν οφείλεται στο πλήθος των φοιτητών (κοντά στο μ.ο. ΕΕ ως ποσοστό πληθυσμού) αλλά στις τραγικές ελλείψεις διδακτικού προσωπικού, οι οποίες παρασύρουν και πολλές άλλες δραστηριότητες όπως για παράδειγμα την απασχόληση ερευνητικού προσωπικού (υποψήφιους διδάκτορες, μεταδιδάκτορες, κτλ) στην κάλυψη διδακτικού έργου.

Άρθρο 143, παρ. 2

Η πρόβλεψη για εκλογή ΔΕΠ χωρίς την κατοχή διδακτορικού διπλώματος, παρότι συμβαδίζει με τη διατύπωση “de lege artis” που ισχύει στην ΕΕ, εντούτοις ταιριάζει περισσότερο με τις προϋποθέσεις αναγόρευσης επίτιμου καθηγητή και όχι τυπικού καθηγητή ενταγμένου ως ΔΕΠ στο ΑΕΙ. Συνεπώς πρέπει να γίνει πολύ πιο περιοριστική και σαφής, ώστε να μην υπάρχει περίπτωση μέση αυτής της εξαίρεσης να παρακαμφθεί ένα από τα πιο ουσιαστικά τυπικά προσόντα ένταξης ως ΔΕΠ στο δυναμικό ενός ΑΕΙ.

Άρθρο 143, παρ. 6(α,β,γ)

Η περίπτωση “κατοχύρωση διανοητικής ιδιοκτησίας μέσω διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας” δεν σχετίζεται με κανένα τρόπο με την παιδαγωγική ή επιστημονική επάρκεια υποψηφίου για τη θέση επίκουρου καθηγητή. Αφορά αποκλειστικά κριτήρια εφαρμοσμένων τεχνολογιών, συχνά χωρίς καμία εμπλοκή του οικείου φορέα, καθότι η διαδικασία δύναται να είναι εξ’ ολοκλήρου ονομαστική (προσωπική).

Άρθρο 156

Για την περίπτωση παράλληλης απασχόλησης του μέλους ΔΕΠ σε επιχειρηματική ή άλλη συναφής δραστηριότητα, όπως περιγράφονται στις περιπτώσεις (ζ) και (η), θα πρέπει να υπάρχει σαφής πρόβλεψη για απαγόρευση πρόσληψης ή αμοιβής εκεί φοιτητών από το ΑΕΙ στο οποίο υπηρετεί.

Άρθρο 158

Η παράλληλη απασχόληση μέλους ΔΕΠ σε ίδρυμα της αλλοδαπής, καθώς και το δικαίωμα διορισμού καθηγητών Πανεπιστημίων της αλλοδαπής σε θέσεις ΔΕΠ, θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να αποτελούν ασυμβίβαστο (άρθρο 159), αφ’ ενός γιατί εκ των πραγμάτων μειώνεται το εκπαιδευτικό και ερευνητικό τους έργο στο ΑΕΙ που ανήκουν και αφ’ ετέρου δημιουργείται ασυμβίβαστο λόγω σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των δύο ιδρυμάτων αν έχουν έδρα ή παράρτημα στην Ελλάδα με το ίδιο αντικείμενο σπουδών. Επιπλέον, με τον τρόπο αυτό δημιουργείται εν δυνάμει ανταγωνιστική συνθήκη, ακόμα και με οικονομικές προεκτάσεις αν υπάρχουν δίδακτρα, μεταξύ φοιτητών το ενός και του άλλου ιδρύματος, όταν διδάσκονται από

τον ίδιο καθηγητή. Το συγκεκριμένο ασυμβίβαστο προβλέπεται ήδη, σύμφωνα με την περιγραφή που ήδη υπάρχει, στο άρθρο 159 παρ. 1(α).

Άρθρο 159, παρ. 1(α)

Το ασυμβίβαστο παράλληλης απασχόλησης μέλους ΔΕΠ σε ίδρυμα της αλλοδαπής, καθώς και το δικαίωμα διορισμού καθηγητών Πανεπιστημίων της αλλοδαπής σε θέσεις ΔΕΠ, θα πρέπει να περιγράφεται με σαφήνεια και, συνεπώς, να ακυρώνει (διαγραφή) των προβλέψεων του άρθρου 158, όπως περιγράφεται παραπάνω.

Άρθρο 160, παρ. 8(ε)-9

Η αναστολή καθηκόντων μέλους ΔΕΠ ή άλλου προσωπικού του ΑΕΙ δεν πρέπει να εξαιρείται για την περίπτωση ανάληψης καθηκόντων “προέδρου ή αντιπροέδρου σε μη κερδοσκοπικά και κοινωφελή ιδρύματα”. Αυτό δεν έχει καμία σχέση με ακαδημαϊκή, διοικητική, διδακτική ή ερευνητική δραστηριότητα και κατά συνέπεια δεν δικαιολογείται σε καμία περίπτωση.

Άρθρο 173, παρ. 1-2

Οι εντεταλμένοι διδάσκοντες θα πρέπει να είναι πρόβλεψη ανάγκης για την πρόσκαιρη κάλυψη διδακτικού έργου, όχι εναλλακτική της κανονικής διαδικασίας προκήρυξης και κάλυψης θέσης ΔΕΠ με διορισμό στις τυπικές βαθμίδες και με θητεία σε βάθος χρόνου. Ως εκ τούτου, οι θέσεις αυτές δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να καλύπτουν παρά ένα μικρό ποσοστό, της τάξης του 5% το πολύ, σε σχέση με το σύνολο της δυναμικότητας του ΑΕΙ ως προς το μόνιμο προσωπικό ΔΕΠ.

Άρθρο 175, παρ. 1

Η διατύπωση “δύνανται να χορηγούν ανταποδοτικές υποτροφίες σε μεταπτυχιακούς” μπορεί να ερμηνευθεί ως προαιρετική πρόβλεψη. Εφόσον πρόκειται για σαφές διδακτικό έργο με σχετική υποχρέωση εκ μέρους του μεταπτυχιακού φοιτητή ή υποψήφιου διδάκτορα, πρέπει να είναι σαφής η υποχρεωτικότητα της αμοιβής (με τις αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές) ή της ανταποδοτικής υποτροφίας (π.χ. απαλλαγή από δίδακτρα).

Άρθρο 197, παρ. 2(δ-ζ)

Οι προβλέψεις και οι διατυπώσεις στις περιπτώσεις (δ) ως (ζ) είναι εντελώς ασαφείς και δύναται να ερμηνευτούν με τρόπο αντίθετο, τόσο ως προς τους σκοπούς και το χαρακτήρα των ΑΕΙ ως φορείς ανταλλαγής απόψεων και ελεύθερης έκφρασης, όσο και από τις προβλέψεις της υπάρχουσας νομοθεσίας. Χαρακτηριστικά, οι διατυπώσεις “παρεμπόδιση της εύρυθμης λειτουργίας του ιδρύματος” (δ), “χρήση των στεγασμένων ή ανοικτών χώρων (ε-στ), “με οποιονδήποτε τρόπο ρύπανση των στεγασμένων ή ανοικτών χώρων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης και της ηχορύπανσης” (ζ), κτλ, καθιστά πειθαρχικό παράπτωμα τη λειτουργία των συλλογικών οργάνων των φοιτητών (γενικές συνελεύσεις συλλόγων), τις συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας, τη διανομή ενημερωτικού υλικού και εν γένει την ελευθερία έκφρασης και ανταλλαγής απόψεων, δηλαδή τους πυλώνες λειτουργίας των ΑΕΙ όπως ορίζονται από το Σύνταγμα.

Άρθρο 199, παρ. 4

Η διατύπωση “Αν δεν αναδειχθεί ή απουσιάζει ο εκπρόσωπος των φοιτητών, το πειθαρχικό συμβούλιο συγκροτείται, λειτουργεί, συνεδριάζει και λαμβάνει νομίμως αποφάσεις χωρίς τη συμμετοχή του” αποτελεί στρέβλωση της διαδικασίας, καθώς δημιουργεί μέλη με μειωμένα δικαιώματα στη διαδικασία. Το πειθαρχικό συμβούλιο οφείλει να λειτουργεί ως σώμα, όπως κάθε παρόμοιο αντιπροσωπευτικό όργανο σε τόσο σοβαρή διαδικασία.

Άρθρο 201, παρ. 1(α)

Η διατύπωση εξαίρεσης όταν “α) τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν την αντικειμενική υπόσταση του πειθαρχικού παραπτώματος προκύπτουν από τον φάκελο κατά τρόπο αναμφισβήτητο” είναι εντελώς ασαφής και νομικά έωλη. Όλες οι υποθέσεις πειθαρχικής δίωξης κατά φοιτητή πρέπει να ακολουθούν την πλήρη διαδικασία με πειθαρχική ανάκριση, επισκόπηση των αποδεικτικών στοιχείων και δυνατότητα έγγραφης απολογίας. Διαφορετικά τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για την άσκηση της όποιας πειθαρχικής ποινής κινδυνεύουν με διώξεις εκ μέρους του υπόλογου φοιτητή, όπως έχει κάθε δικαίωμα να κάνει εκτός των διαδικασιών του ΑΕΙ αν θεωρεί ότι καταδικάστηκε αδικώς ή με δόλο, ανεξάρτητα από το αν θα ασκήσει ή όχι όσα προβλέπονται στο άρθρο 205 περί δικαστικής προστασίας (αίτηση ακύρωσης).

Άρθρο 212, παρ. 1(ιβ)

Η Μονάδα Ψηφιακής Διακυβέρνησης δεν ορίζεται με σαφήνεια ως ο υπεύθυνος επεξεργασίας σύμφωνα με τις προβλέψεις της Οδηγίας GDPR της ΕΕ. Επιπλέον, δεν μπορεί να οριστεί ως τέτοιος, αν οι διατυπώσεις των αρμοδιοτήτων της Μονάδας Ασφάλειας και Προστασίας (άρθρο 209, παρ. 2(γ, δ, η)) παραμένουν ως έχουν. Η σχετική Οδηγία της ΕΕ είναι σαφέστατη και απαιτεί συγκεκριμένο προσδιορισμό του Υπεύθυνου Προστασίας Δεδομένων (DPO) και μάλιστα με προσωποποιημένο τρόπο.

Άρθρο 219, παρ. 1

Η διατύπωση “Η πράξη εξαιρείται της υποχρεωτικής δημοσίευσης στο πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και κοινοποιείται στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη” αποτελεί ευθεία παραβίαση κάθε έννοιας διαφάνειας και απαίτησης ενημέρωσης, τόσο των πολιτών όσο και των ίδιων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας στο εκάστοτε ΑΕΙ. Πρακτικά επιτρέπει το διορισμό μιας “αόρατης” επιτροπής που θα ασχολείται με θέματα εξαιρετικά κρίσιμα για την εύρυθμη λειτουργία του ιδρύματος.

Άρθρο 219, παρ. 3(ι)

Σύμφωνα με τη διατύπωση “ι) εισηγείται την πρόσληψη προσωπικού Ιδιωτικών Επιχειρήσεων Παροχής Υπηρεσιών Ασφάλειας, εφόσον το προσωπικό αντίστοιχης κατηγορίας/ειδικότητας του Α.Ε.Ι. δεν επαρκεί για την κάλυψη των αναγκών του Α.Ε.Ι.”, και εφόσον τέτοιο προσωπικό δεν προβλέπεται ρητά στα προηγούμενα άρθρα σχετικά με το οργανόγραμμα και τη στελέχωση του ΑΕΙ, πρακτικά επιβάλλει την πρόσληψη τέτοιου προσωπικού ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Άρθρο 225, παρ. 2

Οι περισσότερες από τις προβλέψεις του παρόντος, όπως για παράδειγμα “τοποθετεί ηλεκτρονικά και λοιπά συστήματα ασφάλειας που καλύπτουν μέρος ή το σύνολο των εσωτερικών και εξωτερικών χώρων του.”, αντιβαίνουν στις ήδη ενσωματωμένες στο εθνικό δίκαιο προβλέψεις της Οδηγίας GDPR της ΕΕ, με πιο χαρακτηριστικό το δικαίωμα μη συναίνεσης (opt-out). Κάθε φοιτητής ή διδακτικό προσωπικό έχει εν γένει δικαίωμα άρνησης της καταγραφής του, με συστηματικό τρόπο και με αρχειοθέτηση του σχετικού υλικού, στους εσωτερικούς χώρους του ΑΕΙ συμπεριλαμβανομένων π.χ. των αιθουσών διδασκαλίας, των εργαστηρίων, κτλ. Συνεπώς, πρέπει να υπάρχει η νόμιμη δυνατότητα άσκησης αυτού του δικαιώματος και, στην περίπτωση έστω και ενός τέτοιου αιτήματος προς τον Υπεύθυνο Προστασίας Δεδομένων (DPO), την άμεση απενεργοποίηση των μέσων αυτών και την οριστική διαγραφή όλου του υλικού καταγραφής. Σε διαφορετική περίπτωση, το ίδιο το ίδρυμα καθώς και ο DPO κινδυνεύουν να βρεθούν κατηγορούμενοι αν το εν λόγω υποκείμενο προσφύγει σε ένδικα μέσα, όπως έχει κάθε δικαίωμα να το κάνει.

Άρθρο 225, παρ. 3

Η Μελέτη Εκτίμησης Αντικτύπου πρέπει να δημοσιεύεται υποχρεωτικά στον ιστότοπο του ΑΕΙ και του αρμόδιου υπουργείου, μαζί με πλήρη στοιχεία επικοινωνίας του αρμόδιου DPO, όπως προβλέπει η σχετική νομοθεσία.

Άρθρο 225, παρ. 4

Ως Υπεύθυνοι Επεξεργασίας, το κείμενο ΑΕΙ και η ΕΛ.ΑΣ. είναι υποχρεωμένοι να υποβάλλουν προς έγκριση τη Μελέτη Εκτίμησης Αντικτύπου στην αρμόδια Ανεξάρτητη Αρχή (ΑΠΔΠΧ). Η δημοσίευση σε ΦΕΚ και η έναρξη ισχύος της ακολουθούν μόνο μετά την αξιολόγηση, τις συστάσεις και την πλήρη ενσωμάτωση των συστάσεων αυτών, ως απαραίτητη προϋπόθεση.

Άρθρο 225, παρ. 6(γ)

Η διατύπωση εξαίρεσης καταγραφής για “πανεπιστημιακές παραδόσεις, τις αίθουσες διδασκαλίας, καθώς και τους χώρους εργασίας του διδακτικού και διοικητικού προσωπικού” είναι σε πλήρη αντίθεση με όσα προβλέπονται παραπάνω στην παρ. 2(α) “α) μέσα επιτήρησης με τη λήψη ή καταγραφή εικόνας και ήχου σε εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους του Α.Ε.Ι.”, γεγονός που καθιστά όλο το συγκεκριμένο νομοθέτημα ανεφάρμοστο και νομικά έωλο.

Άρθρο 237, παρ. 4

Η παρακράτηση εκ μέρους των ΕΛΚΕ ποσού ως και 25% επί των κονδυλίων έργων και προγραμμάτων είναι υπερβολικά υψηλό για την εύρυθμη εκτέλεσή τους. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ξεπερνά το 20%.

Άρθρο 244, παρ. 1

Το ελάχιστο χρονικό όριο ανάρτησης της πρόσκλησης για πρόσληψη ερευνητικού προσωπικού είναι εξαιρετικά μικρό, ενώ μειώνεται επιπλέον λόγω καθυστερήσεων ανάρτησης στα διαφορετικά μέσα όπως στη “ΔΙΑΥΓΕΙΑ”. Το διάστημα αυτό πρέπει να είναι τουλάχιστον 30 ημέρες.

Άρθρο 245, παρ. 2

Το ελάχιστο χρονικό όριο ανάρτησης της απόφασης πρόσληψης ερευνητικού προσωπικού και άρα της δυνατότητας υποβολής ένστασης, είναι εξαιρετικά μικρό, ενώ μειώνεται επιπλέον λόγω καθυστερήσεων ανάρτησης στα διαφορετικά μέσα όπως στη “ΔΙΑΥΓΕΙΑ”. Το διάστημα αυτό πρέπει να είναι τουλάχιστον 10 ημέρες.

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΙΤΛΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΗΣ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ (άρθρα 286-305)**Άρθρο 292, παρ. 3**

Η δημόσια πρόσκληση εγγραφής στο μητρώο αξιολογητών θα πρέπει να γίνεται οπωσδήποτε σε ηλεκτρονικά μέσα κεντρικής πληροφόρησης για αυτό το σκοπό όπως στη “ΔΙΑΥΓΕΙΑ”, καθώς και στον ιστότοπο του ίδιου το φορέα, τουλάχιστον 30 ημέρες πριν την καταληκτική ημερομηνία υποβολής αιτήσεων. Επίσης πρέπει να διευκρινίζεται ότι όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά θα υποβάλλονται κατά προτεραιότητα ηλεκτρονικά, δηλαδή χωρίς την υποχρέωση φυσικής αποστολής μέσω ταχυδρομείου ή κατάθεσης αυτοπροσώπως, εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 295, παρ. 3

Η διατύπωση ως προς τις προϋποθέσεις αναγνώρισης ακαδημαϊκής ισοδυναμίας στην περίπτωση αυτή, δηλαδή εκτός των “Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων Δια Βίου Μάθησης ή του Πλαισίου Προσόντων του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης”, είναι εντελώς ασαφής και δεν καθορίζει κανένα αντικειμενικό κριτήριο επάρκειας, πέρα από την αντίστοιχη αναγνώριση στη χώρα προέλευσης (όχι από ανεξάρτητο φορέα της ΕΕ). Συνεπώς η συγκεκριμένη περίπτωση θα πρέπει να διαγραφεί εντελώς και να ενταχθεί εννοιολογικά στις προβλέψεις του άρθρου 299 παρ. 4, δηλαδή εξέταση κατά περίπτωση.

Άρθρο 297, παρ. 3

Το δικαίωμα ή μη εγγραφής σε οικείο επαγγελματικό ή επιστημονικό φορέα καθορίζεται από το αναγνωρισμένο Καταστατικό του φορέα αυτού. Κανένας τέτοιος φορέας δεν μπορεί να υποχρεωθεί να εγγράφει ως μέλη άτομα με δικαιολογητικά που εν γένει μπορεί να μην προβλέπονται στις αντίστοιχες απαραίτητες προϋποθέσεις του Καταστατικού του. Συνεπώς η συγκεκριμένη πρόβλεψη δεν είναι σύννομη.

Άρθρο 300, παρ. 7

Η πρόβλεψη για “για εξέταση σε συμπληρωματικά μαθήματα ή σε πρακτική άσκηση σε αριθμό τουλάχιστον ίσο με το δέκα τοις εκατό (10%) των εισακτέων στα αντίστοιχα Τμήματα” είναι εκτός πραγματικότητας. Τα ΑΕΙ έχουν ήδη πάρα πολλές ελλείψεις σε υποδομές και διδακτικό προσωπικό, συνεπώς κάτι τέτοιο επιδεινώνει ακόμα περισσότερο τα προβλήματα αυτά. Συνεπώς η πρόβλεψη του ποσοστού θα πρέπει να γίνει “το πολύ 5%”, τουλάχιστον μέχρι να βελτιωθούν οι συνθήκες στα ΑΕΙ, με ευθύνη του αρμόδιου υπουργείου.

ΜΕΡΟΣ Γ΄ ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ (άρθρα 306-324)

Άρθρο 313

Σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου, για την απονομή πτυχίου ειδίκευσης απαιτούνται εξετάσεις πιστοποίησης του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π. Παρόλα αυτά, στο πλαίσιο επαγγελματικών δικαιωμάτων του φορέα εξακολουθούν να υφίστανται αδιανόητοι αναχρονισμοί, όπως η ένταξη του “Τομέα Πληροφορικής” στην κατηγορία “Γ) Επαγγέλματα για την άσκηση των οποίων δεν είναι απαραίτητη η κτήση τίτλου σπουδών”, μαζί με “Σκηνοθέτες, Στυλίστες, Διακοσμητές, Βιβλιοδέτες, Ψυλουργοί, Επαγγέλματα εστίασης”. Στο συγκεκριμένο άρθρο πρέπει να προβλέπεται σαφέστατα η αναμόρφωση των κατηγοριών αυτών και τομείς όπως η Πληροφορική να ενταχθούν, όπως σωστά προβλέπεται σε άλλες χώρες, στην κατηγορία “Α) Επαγγέλματα που σχετίζονται με την υγεία, την ασφάλεια και το δημόσιο συμφέρον”, με τις αντίστοιχες απαραίτητες προϋποθέσεις για την αξιολόγηση και απόκτηση πτυχίου ειδίκευσης.

Άρθρο 317

Η ανανέωση των αποσπάσεων “μέχρι τις 31.8.2024, άνευ έτερης διαδικασίας” πρέπει να αφαιρεθεί εντελώς και να προβλέπεται επαναξιολόγηση όλων των υφιστάμενων περιπτώσεων, καθώς θα πρέπει να διαπιστωθεί για κάθε μία ξεχωριστά αν εξακολουθούν να ισχύουν οι προϋποθέσεις της αρχικής έγκρισης, καθώς και αν έχουν καλυφθεί οι ανάγκες στον αντίστοιχο φορέα προέλευσης.

ΜΕΡΟΣ Δ΄ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ (άρθρα 325-335)

Άρθρο 331, παρ. 2

Η διατύπωση “είναι δυνατή η πρόβλεψη και άλλων, πέραν των πειθαρχικών παραπτώματων που προβλέπονται στο άρθρο 197, καθώς και η περαιτέρω ρύθμιση της πειθαρχικής ανάκρισης και διαδικασίας” πρακτικά επιτρέπει την καταστρατήγηση των προβλέψεων του άρθρου 199 του παρόντος. Δηλαδή με βάση αποκλειστικά τον Εσωτερικό Κανονισμό, κάποιο ΑΕΙ ή επιμέρους τμήμα του θα επιτρέπεται να διώκει πειθαρχικά φοιτητές για πράξεις που δεν προβλέπονται ούτε αιτιολογούνται πουθενά στο παρόν νομοθέτημα. Η διατύπωση δεν προβλέπει καν την τήρηση των γενικών κανόνων και σκοπών του ιδρύματος, δηλαδή η “αντιστοίχιση των πειθαρχικών παραπτώματων προς τις πειθαρχικές ποινές” είναι εντελώς αυθαίρετη και επιτρέπει την ευθεία κατάργηση βασικών δικαιωμάτων όπως η ελευθερία έκφρασης, συνάθροισης και ανταλλαγής απόψεων εντός του ΑΕΙ.

Άρθρο 332, παρ. 3

Προβλέπεται ότι με “απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων” καθορίζονται τεχνικές λεπτομέρειες υλοποίησης των μέτρων ασφαλείας και των σχετικών υποδομών εντός του ΑΕΙ, χωρίς όμως σύμφωνα με το παρόν νομοθέτημα να έχει αντίστοιχη νομική ευθύνη ως Υπεύθυνος Επεξεργασίας ή Υπεύθυνος Προστασίας Δεδομένων (DPO). Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να αποφασίσει πράξη που αντιτίθεται στις προβλέψεις της Οδηγίας GDPR της ΕΕ, χωρίς καμία επίπτωση.

Άρθρο 334

Στο παρόν νομοθέτημα δεν υπάρχει καμία απολύτως πρόβλεψη ως προς τον τρόπο αξιολόγησης των Ερευνητικών Πανεπιστημιακών Ινστιτούτων (Ε.Π.Ι.), ενώ αντίθετα υπάρχουν λεπτομερέστερες προβλέψεις για παράδειγμα για την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής (άρθρο 320). Καθώς η αξιολόγηση των Ε.Π.Ι. είναι εξαιρετικά κρίσιμος παράγοντας για πολλά άλλα πράγματα όπως π.χ. η αξιολόγηση και η χρηματοδότηση, θα πρέπει αντίστοιχες προβλέψεις να προστεθούν με σαφήνεια και λεπτομέρεια.

ΜΕΡΟΣ Ε΄ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ (άρθρα 336-342)

Άρθρο 342, παρ. 6-7

Με το παρόν άρθρο πρακτικά ακυρώνεται κάθε ενεργή διαδικασία εξέτασης ή επανεξέτασης, χωρίς καμία αποζημίωση και με σημαντικές ακαδημαϊκές ή επαγγελματικές επιπτώσεις στους αιτούντες. Θα πρέπει να προβλέπεται αυτόματη μεταφορά όλων των αιτήσεων στο νέο πλαίσιο αξιολόγησης, χωρίς καμία άλλη διαδικασία.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ (άρθρα 343-345)

Άρθρο 343

Με το παρόν άρθρο ακυρώνεται στο ν. 4009/2011 (ΦΕΚ 195/Α΄) μεταξύ άλλων το “Άρθρο 48: Βιβλιοθήκες Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών”. Δηλαδή καταργείται ο Σ.Ε.Α.Β., ο βασικός φορέας κεντρικής διαχείρισης και συντονισμού των ακαδημαϊκών βιβλιοθηκών των ΑΕΙ, χωρίς να υπάρχει πουθενά στο παρόν κάτι αντίστοιχο. Ο Σ.Ε.Α.Β. εδώ και πολλά χρόνια έχει καταφέρει εν μέσω κρίσης να εξοικονομήσει τεράστιους πόρους με οικονομία κλίμακας, συντονίζοντας για παράδειγμα τις συνδρομές σε επιστημονικές εκδόσεις και προσφέροντας ενιαία πρόσβαση σε όλα τα ΑΕΙ μέσω κοινών συμβάσεων με τους εκδότες. Πρόκειται για ένα από τα πιο καταστροφικά για τα ΑΕΙ σημεία του νομοθετήματος.

Επίσης, με το παρόν άρθρο ακυρώνεται στο ν. 4009/2011 (ΦΕΚ 195/Α΄) μεταξύ άλλων το “Άρθρο 49: Φοιτητική ιδιότητα Σύλλογοι φοιτητών” και ειδικότερα οι παρ. 1 και 2(δ). Στην πρώτη προβλέπεται ρητά ο καθορισμός και ο τρόπος απόκτησης της “φοιτητικής ιδιότητας”, η

οποία συνδέεται με πολλές παροχές όπως η ειδική έκπτωση εισιτηρίου, σίτιση, στέγαση, κτλ. Στη δεύτερη προβλέπεται ότι “Οι φοιτητές δικαιούνται να κάνουν χρήση των εγκαταστάσεων και των μέσων του ιδρύματος που προορίζονται για την εκπλήρωση του εκπαιδευτικού και ερευνητικού του έργου”. Συνεπώς με την κατάργηση του συγκεκριμένου άρθρου στον προηγούμενο νόμο, και χωρίς άλλη αντίστοιχη πρόβλεψη στο παρόν νομοθέτημα, πρακτικά τίθενται πλέον σε ευθεία αμφισβήτηση αυτές οι προβλέψεις.

Επιπλέον, με το παρόν άρθρο ακυρώνεται στο ν. 4009/2011 (ΦΕΚ 195/Α΄) μεταξύ άλλων το “Άρθρο 53: Φοιτητική μέριμνα Υγειονομική περίθαλψη” και ειδικότερα η παρ. 1 σχετικά με την πρόβλεψη “Οι προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί φοιτητές και οι υποψήφιοι διδάκτορες, που δεν έχουν άλλη ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, δικαιούνται πλήρη ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (Ε.Σ.Υ.)”. Δηλαδή δεν υπάρχει πλέον σαφή πρόβλεψη για υγειονομική κάλυψη φοιτητών χωρίς ασφάλιση. Πρόκειται για ένα από τα πιο καταστροφικά νομοθετήματα του παρόντος.

Τέλος, με το παρόν άρθρο ακυρώνεται στο ν. 4009/2011 (ΦΕΚ 195/Α΄) μεταξύ άλλων το “Άρθρο 55: Συνήγορος του φοιτητή”, χωρίς καμία άλλη αντίστοιχη πρόβλεψη στο παρόν νομοθέτημα. Πρόκειται για ευθεία καταστρατήγηση της νομιμότητας σε σχέση με την ισονομία και την αναλογικότητα, ειδικότερα σε ό,τι αφορά την υπεράσπιση των ατομικών δικαιωμάτων των φοιτητών σε διαδικασίες όπου αυτό είναι απαραίτητο, όπως για παράδειγμα στις πειθαρχικές ή όπως προβλέπεται στον ν. 4009/2011 παρ. 1(γ) “Ο συνήγορος του φοιτητή διερευνά υποθέσεις, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αναφορά φοιτητή”.

Για τους ΕΛΚΕ

Άρθρο 231

Απαιτείται να υπάρχουν μεταβατικές διατάξεις για τη συνέχιση της νόμιμης λειτουργίας και ανασυγκρότησης των Επιτροπών Ερευνών (Ε.Ε.) στις περιπτώσεις των ιδρυμάτων που δεν έχουν εκλογές με το νέο νόμο κατά το τρέχον ή το επόμενο ακαδημαϊκό έτος. Ειδικότερα, απαιτείται η πρόβλεψη μεταβατικών διατάξεων που θα ρυθμίζουν τόσο τη λειτουργία των Επιτροπών Ερευνών για το υπολειπόμενο διάστημα, όσο και την αναπλήρωση ή την αντικατάσταση των μελών τους που θα ελλείψουν για οποιοδήποτε λόγο κατά τη διάρκεια της τρέχουσας θητείας των Ε.Ε. Ακόμη, οι μεταβατικές διατάξεις θα πρέπει να ρυθμίζουν τις περιπτώσεις ιδρυμάτων που έχουν ήδη εκλέξει μέλη για το Ειδικό Επταμελές Όργανο Διοίκησης του Ε.Λ.Κ.Ε..

Η Επιτροπή Ερευνών του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.) κάθε Α.Ε.Ι. θα πρέπει να εκλέγεται με ακαδημαϊκές διαδικασίες από τα Ακαδημαϊκά Τμήματα του Α.Ε.Ι., δεδομένου ότι η Ε.Ε. λαμβάνει αποφάσεις που αφορούν την ερευνητική δραστηριότητα αλλά και υλοποιεί δράσεις που άπτονται των ακαδημαϊκών προγραμμάτων σπουδών (π.χ. ενισχυτική διδασκαλία, ενίσχυση εργαστηριακών υποδομών, χορήγηση υποτροφιών, εκπόνηση διατριβών, κλπ). Για το λόγο αυτό, τα μέλη της Ε.Ε. θα πρέπει να εκλέγονται και να λογοδοτούν στις ακαδημαϊκές μονάδες.

Άρθρο 259

Μόλις πρόσφατα οι Ε.Λ.Κ.Ε. εκπόνησαν και δημοσίευσαν σε ΦΕΚ νέους Οδηγούς Χρηματοδότησης και Διαχείρισης, σύμφωνα με τις σχετικές προβλέψεις του Ν. 4485. Απαιτείται να περιληφθεί

μεταβατική διάταξη για τη νομιμότητα των Οδηγών αυτών και το πλαίσιο λειτουργίας των Ε.Λ.Κ.Ε. έως την έκδοση νέου Οδηγού Χρηματοδότης και Διαχείρισης σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου πλαισίου που θα διαμορφωθεί.

Άρθρο 233

Ως Προέδρος της Ε.Ε. θα πρέπει να ορίζεται ο αρμόδιος Αντιπρύτανης στον οποίο έχουν εκχωρηθεί οι αρμοδιότητες της Έρευνας και της Δια Βίου Εκπαίδευσης, καθώς η συμμετοχή του Πρύτανη τόσο ως Προέδρου της Επιτροπής Ερευνών όσο και ως Προέδρου του Συμβουλίου Διοίκησης πιθανότατα θα οδηγήσει σε σύγκρουση αρμοδιοτήτων, καθώς ο Πρύτανης θα είναι τόσο ελεγχόμενος, όσο και ελεγκτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΗ΄ - ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Θα πρέπει να υπάρξει πλήρης διαχωρισμός των δραστηριοτήτων των Ε.Λ.Κ.Ε. και των Εταιρειών Αξιοποίησης και Διαχείρισης Περιουσίας (Ε.Α.ΔΙ.Π.) των Α.Ε.Ι.. Πρέπει να καταργηθούν οι προβλέψεις του προτεινόμενου σχέδιο νόμου για την παραχώρηση προς τις Ε.Α.ΔΙ.Π. της διαχείρισης των υπηρεσιών από τα πανεπιστημιακά εργαστήρια προς τρίτους και της αξιοποίηση των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

Οι Ε.Α.ΔΙ.Π. θα πρέπει να συνεχίζουν να αξιοποιούν την ίδια περιουσία του Α.Ε.Ι. (ακίνητα, κληροδοτήματα, εκδόσεις, ενοίκια, κλπ) και οι Ε.Λ.Κ.Ε. να συνεχίσουν να διαχειρίζονται τα ερευνητικά προγράμματα και την συναφή διανοητική ιδιοκτησία, την παροχή υπηρεσιών εκπαίδευσης, κατάρτισης, επιμόρφωσης και δια βίου μάθησης, καθώς επίσης και την μεταφορά τεχνολογίας (πνευματικά δικαιώματα, πατέντες, τεχνολογικοί, αναπτυξιακά προγράμματα, εργαστήρια παροχής υπηρεσιών, Κέντρα Δια Βίου Μάθησης - ΚΕ.ΔΙ.ΒΙ.Μ.).

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να αποφευχθεί η ανάπτυξη ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων μεταξύ των δύο φορέων.

Άρθρο 243

Προτείνεται η διαγραφή του χρονικού περιορισμού των πέντε (5) ετών ως ορίου για τη σύναψη συμβάσεων με συμβασιούχους που απασχολούνται βάσει συμβάσεων έργου ή συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε προγράμματα που δεν έχουν σαφή ημερομηνία λήξης, έτσι ώστε να υπάρχει αποφυγή μιας χρονοβόρας και γραφειοκρατικής διαδικασίας, η οποία είναι περιττή δεδομένης της συνταγματικής πρόβλεψης για τη μη δυνατότητα μετατροπής αυτών των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου.

Άρθρο 246

Προτείνεται να διαγραφούν οι διατάξεις του νομοσχεδίου που εισάγουν νέες κρατήσεις ύψους 5% επί των αμοιβών πρόσθετης απασχόλησης κατηγοριών προσωπικού που δεν είχαν έως σήμερα τις σχετικές κρατήσεις, δηλαδή των κατηγοριών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.), Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.ΔΙ.Π.) και Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.)

Άρθρο 255

Προτείνεται να προβλεφθεί η δυνατότητα ηλεκτρονικής έγκρισης/ υπογραφής μέσω πιστοποιημένου πληροφοριακού συστήματος των απαιτούμενων διοικητικών και οικονομικών πράξεων των Ε.Λ.Κ.Ε. από τα αρμόδια μονοπρόσωπα όργανα και να μην απαιτείται υποχρεωτική φυσική υπογραφή. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη ότι οι Ε.Λ.Κ.Ε. τηρούν πληροφοριακό σύστημα υποστήριξης έργων το οποίο εξασφαλίζει την ηλεκτρονική υποβολή, διακίνηση, έγκριση και αρχειοθέτηση αιτημάτων, εγγράφων, δικαιολογητικών, παραστατικών και λοιπού υποστηρικτικού υλικού.

Άρθρο 257

Προτείνεται να διαγραφούν οι διατάξεις του νομοσχεδίου που εισάγουν νέες κρατήσεις 7% επί των ακαθάριστων εσόδων από επιχειρηματική δραστηριότητα κατηγοριών προσωπικού που δεν είχαν έως σήμερα τις σχετικές κρατήσεις, δηλαδή των κατηγοριών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.), Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Δι.Π.) και Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.).

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε διευκρίνηση.

Για το ΔΣ της Ένωσης Πληροφορικών Ελλάδας

Η Πρόεδρος	Ο Γενικός Γραμματέας
Χαρά Ξανθάκη	Χάρης Γεωργίου
proedros@epe.org.gr	gen_grammateas@epe.org.gr
<p>Ένωση Πληροφορικών Ελλάδας, Αθήνα</p> <p>Email: info@epe.org.gr</p>	